

COAS VÍTIMAS DA DANA E O POBO VALENCIANO

19 de novembro de 2024

As organizacións e plataformas de pensionistas dos diferentes pobos e comunidades do Estado queremos manifestar a nosa solidariedade coas familias e amigos das vítimas das inundacións da DANA, que arrasou 78 pobos o pasado 29 de outubro: 2 en Castela-A Mancha, un en Andalucía e 75 na provincia de Valencia.

Queremos transmitir-lles a dor e a consternación das persoas pensionistas pola perda das vidas de 219 persoas identificadas ao día de hoxe, desexando que se atopen as outras 11 persoas desaparecidas, aínda que xa pasaron máis de vinte días desde a traxedia.

Aínda que todas as vidas perdidas impórtannos por igual, é preciso sinalar que máis dun centenar desas vítimas mortais eran persoas de máis de 70 anos, que se viron atrapadas en residencias ou nos seus propios domicilios. Este feito deixa ben ás claras a especial vulnerabilidade das persoas maiores, evidencia que desde o movemento pensionista vimos denunciando e esixindo medidas efectivas para protexer e dignificar a vida desas persoas.

Pero moitas desas mortes poderíanse evitar, se os responsables do Consell da Generalitat Valenciana, co presidente Carlos Mazón á cabeza, fixesen caso aos avisos que recibiron, e cumprisen coa súa obrigaón de activar os protocolos e alertar á poboación (máis da metade das persoas falecidas víronse atrapadas en espazos pechados). Deberon tamén suspender a xornada laboral para protexer a saúde e a seguridade das e os traballadores, como esixe a Lei de Prevención de Riscos Laborais. Como se fixo co persoal da Deputación de Valencia, que foi enviada a casa ao mediodía, ou a Universidade de Valencia, que suspendeu a súa actividade ese día 29 de outubro.

O goberno valenciano non debeu ceder ante as presións dunha patronal depredadora, que mantivo nos seus postos de traballo á xente, pasase o que pasase, con resultado letal en moitos casos. Un goberno de PP e Vox, de negacionistas climáticos, que se estreou pechando (e xactáronse diso) a Unidade Valenciana de Emerxencias, mentres desviaban recursos para promocionar a tauromaquia.

Non estamos soamente ante a inacción duns xestores incompetentes, senón ante decisións de gobernantes con resultado de morte. As responsabilidades destes políticos, e tamén dos empresarios, deberán ser depuradas ante os tribunais de xustiza. Pero sen esperar a iso, Carlos Mazón debería ter dimitido xa, xunto co seu goberno. Estivo desaparecido durante as horas máis críticas da emerxencia. A saber onde estivo, pero non foi alí onde debía. Por iso Mazón está claramente incapacitado para xestionar nada, e decenas de miles de valencianos e valencianas esixiron a súa dimisión na histórica manifestación do pasado día 9 de novembro.

Hai demasiado tempo que a especulación capitalista disparou a construción desbocada, tanto residencial como industrial, en costas e áreas inundables, sen ter en conta os potenciais riscos que conleva, sobre todo en zonas como o País Valenciano, onde adoitan desenvolverse ciclicamente

fenómenos de pinga fría. As medidas ecocidas de elites e gobernos, desatendendo á ciencia e os movementos ecoloxistas, aceleran o quecemento global, e a frecuencia e intensidade deses desastres naturais. Esta nova inundación, a peor de máis dun século pero probablemente non a última, levouse por diante infraestruturas vitais de todo tipo, arrasou rúas e barrios enteiros, destruindo non menos de 130.000 vivendas de xente traballadora.

Tamén hai demasiado tempo que os servizos sociais esenciais están a desmantelarse; que a sanidade, educación, pensións e servizos sociais están a deteriorarse e privatizando, para regar de recursos públicos as contas de resultados das elites e manter a institucións, como a monarquía, a xerarquía católica (que non se destacou pola súa solidariedade, ante a DANA) ou a industria bélica, absolutamente parasitarias. Este inmenso desastre debe facer cambiar as prioridades dos recursos públicos, e activar políticas para protexer todos os postos de traballo e a actividade da xente damnificada, pero tamén e sobre todo poñendo á súa disposición o parque de vivendas baleiras en mans dos bancos e da Sareb.

Non soamente débense paliar as consecuencias desta DANA, senón que é imprescindible abordar un plan preventivo integral, coa participación dos equipos técnicos e científicos necesarios, para previr futuros episodios de desastres naturais que por desgraza chegarán, e protexer á poboación e á natureza das súas consecuencias.

Por último e non menos importante, habemos de valorar e recoñecer o inmenso movemento de solidariedade co pobo valenciano que se está desenvolvendo, coa especial presenza da mocidade no mesmo. Persoas do propio país e de todos os territorios que están a dar o mellor de si mesmas para axudar a quen máis o necesitan porque o perderon todo. Emociona ver ao pobo valenciano reaccionando como unha soa voz ante a ignominia dos seus gobernantes, esixindo responsabilidades e defendendo o que é seu. Unimos a nosa voz á súa, e esiximos xa a dimisión de Carlos Mazón e o seu goberno.

Desde as organizacións pensionistas dos pobos e comunidades do Estado enviamos ao País Valenciano nosa solidariedade. Facemos un chamamento ás nosas compañeiras e compañeiros para que apoiem material e economicamente aos pobos afectados, para que as nosas irmás e irmáns valencianos superen este terrible episodio, normalicen as súas vidas canto antes e garántanse os seus recursos, os seus dereitos e o seu futuro.

ASJUBI40 (Asociación Jubilación Anticipada sin Penalizar)

COESPE (Coordinadora Estatal por la Defensa del Sistema Público de Pensiones)

EHPM (Movimiento de Pensionistas de Euskal Herria)

MADPP (Movimiento Andaluz por la Defensa de las Pensiones Públicas)

MODEPEN (Movimiento Galego en Defensa dás Pensións e os Servizos Públicos)

UNIDADE COESPE (Coordinadora Estatal de Pensionistas)

PLATAFORMAS DE PENSIONISTAS de Badajoz, Móstoles...